

Lichter gaan leven

In Kerken met Stip willen we met het My Home contactennetwerk het leven lichter maken. Een beetje meer hoop. We doen dat met vrijwilligers en deelnemers. Of je nu thuis zit, in een instelling, of waar je ook maar bent. Met elkaar kun je een beetje beter gaan voelen als je het niet meer ziet zitten. Daarom ook deze Goed Nieuwsbrief.

Glory days

Een bekende song van Bruce Springsteen is Glory Days. Een glory day beleeft hij op een dag in de glimlach van een kind. Bij ons thuis vertellen we iedere elkaar iedere dag bij het avondeten zo'n glorious moment met een kaarsje erbij. Zo diep je iedere dag licht op uit het dagelijks leven. Een paar glorious moments die ik mij herinner van vroeger toen ik gevangenispredikant was, geef ik hieronder aan jullie door.

Jan Eerbeek

Ritmekokers in de gevangenis

Toen ik als dominee in de gevangenis werkte had ik een groepje kerkgangers die iedere week meewerkten aan de kerkdienst. Ze hadden eigen ritme-instrumenten gemaakt. Ze hadden kokers van hard karton, waar rijstkorrels in zaten of scharniertjes van knijpers. Ze oefenden iedere week met veel passie op mijn kamer op de vleugel. Het was even alsof we allemaal vrij waren. De ritmesectie bracht iedere week sfeer in de kerk. De kerkgangers gingen meebewegen en iedereen fleurde ervan op. Zo kun je momenten scheppen om alles wat je meemaakt even los te laten en op een andere golflengte te komen die een betere mentale gesteldheid in je oproept. Mooi om in de kerk mee te gaan bewegen op de swingende klanken van Gods toekomst!

Toekomst openen

In het Huis van Bewaring in Scheveningen had ik een kerkvrijwilligster die op haar 80^e begon. Ze zocht nieuw vrijwilligerswerk om betekenis aan haar leven te geven. Iedere zondag kwam ze trouw naar de kerkdienst. Na de dienst deelde ze altijd de bloemen uit. De kerkgangers noemden haar liefdevol 'bloemenoma'. Ieder jaar trakteerde ze op haar verjaardag en zongen de kerkgangers Lang zal ze leven. Ze is tot haar 90e vrijwilligster geweest en 100 jaar oud geworden.

Een keer had ik een gesprek met een gedetineerde die iedere week trouw een briefje voor mij indiende en bij reden gesprek opschreef: privé. Hij had me tijdens een van die gesprekken verteld dat hij geen nieuwe plannen meer maakte voor de toekomst en dat hij dacht dat hij voor de criminaliteit geboren was.

Een keer zei hij direct bij binnenkomst dat hij met mij over een nieuw leven wilde praten. Toen ik verbaasd keek, zei hij: '*vindt u dat zo gek, dominee?*' 'Ik vind het niet gek', zei ik, maar je bent wel van gedachten veranderd. Hoe is dat zo gekomen?'

Hij zei: '*Ik heb zondag na de kerkdienst een tijdje met oma zitten praten en zij gelooft dat er voor alle jongens en ook voor mij toekomst is in de wereld van God. Ze zei dat ze dat in de bijbel had gelezen, zou dat kunnen?*' 'Zeker', zei ik, 'daar gaat de hele bijbel over'.

Hij vertelde verder: 'Toen ik 's avonds in mijn cel zat flitste ineens door mij heen: "Wat ben ik een nagmaakte dat oma op haar 85^e nog steeds in mij gelooft en dat ik op mijn 25^e niet meer in mezelf geloof!" En hij vroeg of hij niet naar een Exodushuis zou kunnen om daar aan een nieuwe toekomst te beginnen.

Oma had, zomaar door er te zijn en met hem in gesprek te gaan, licht in zijn leven gebracht. Hoe mooi is dat, dat je tot op hoge leeftijd licht kunt brengen bij iemand bij wie het licht van de toekomst is gedoofd.

*"Dit is het enige wat telt,
dat iemand meer in je ziet
dan je wist dat er te zien was."
Arthur Japin*

Zin geven aan de tijd

Helemaal aan het begin van mijn loopbaan in het justitiepastoraat kwam ik in contact met een gedetineerde die heel diep zat door het delict waarvan hij werd verdacht. Hij was ten einde raad. Ik probeerde hem een beetje te troosten. Iedere week kwam hij langs voor een gesprek en ook nam hij deel aan de kerkdiensten. Hij kreeg nooit bezoek. Om wat afleiding te zoeken vroeg ik hem of er niet iets was waarmee hij zich bezig konden als hij alleen op zijn cel zat. 'Ik zou wel iets aan modelbouw willen doen. Een zeilboot maken', zei hij. In overleg met de inrichting heb ik een bouwpakket voor hem meegenomen waar hij mee aan de slag ging. Iedere week vertelde hij over de vorderingen die hij maakte, of nam hij me mee om te laten zien hoe ver het was. Hij was een natuurtalent voor het bouwen van een schip in het klein. Hij werd veroordeeld tot een flink aantal jaren gevangenisstraf. Later ontmoette ik hem ook weer in de inrichting waar hij naartoe ging en waar ik ook was gaan werken. Daar kreeg hij de kans om te gaan bouwen aan nog een veel groter schip. Zo groot dat het niet in zijn cel paste, maar ergens in een grotere crearuimte. Dat zeilschip heeft zo'n omvang gekregen dat het nogal wat moeite kostte om het toen hij vrijkwam mee naar buiten te krijgen.

Zo kunnen glorious moments verlangen naar meer in ons oproepen. Meer licht. Meer hoop. Meer perspectief.

Behoeftte aan gebed?

In Kerken met Stip bestaat een gebedsgroep waar je een gebedje kunt aanvragen.

Je kunt daarvoor contact opnemen met onze diaconaal pastor Ikenius Antuma. diaconaalpastor@kerkenmetstip.nl; 06-13 55 29 54

Wij vinden het fijn van je te horen!

Ikenius Antuma, diaconaal pastor: diaconaalpastor@kerkenmetstip.nl; 06-13 55 29 54

pastor Fons Flierman, f.flierman-pia@dji.minjus.nl

ds. Albèr Giezen, a.giezen@dji.minjus.nl

ds. Jan Eerbeek, Tomatenstraat 120, 2564 CW Den Haag, voorzitter@kerkenmetstip.nl ;

06 - 51 36 27 83